ეროვნული ბიბლიოთეკა

პროლეტარელებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

გაზეთი გამოდის 1920 წლის 3 ივნისიდან

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს და მინისტრთა საბჭოს ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

№ 299 (19441) ◆ კვირა, 29 დეკემბერი, 1985 წელი. ◆ ფასი 3 კაპ.

თბილისელები

თბილისი „ჩარხმშენებლის“ საწარმოო გაერთიანების მუშათა დიდი ნაწილი ყველაფერს ღონობს სკკ XXVII ყრილობისა და საქართველოს კომპარტიის XXVII ყრილობის ღირსეული შეხვედრისათვის, ემზადება სამოცდაათ ოქტომბერ ... ...

საქართველო დედაქალაქის კომუნისტები ახალ მიჯნებს სახავენ

კონსტიტუციული, შემოქმედებითი ძიების სულისკვეთებამ, რომელსაც საფუძვლად უდევს საქმის ვითარების ანალიზი, რითაც აღინშნა, რესპუბლიკის დედაქალაქის პარტიული ორგანიზაციებში საანგარიშო-საარჩევნო კამპანიის მთელი მიმდინარეობა, განსაზღვრა საჭირბოროტო პრობლემების განხილვის განწყობა და სიღრმე საკრთველოს კომპარტიის თბილისის საქალაქო ორგანიზაციის კონფერენციაზე, რომელიც 28 დეკემბერს გაიმართა.

საანგარიშო მოხსენებაში, რომელიც გააკეთა პარტიის საქალაქო კომიტეტის პირველმა მდივანმა, ბ. დ. ბაბუნიამ, დელეგატთა გამოსვლებში ფოკუსირებული იყო შეფასებული განწყობა, დიდი პასუხისმგებლობის პოზიციებიდან, რომელიც ეკისრება კომუნისტთა ახალთაობას თაობას პარტიულ და საბჭოთა-დეპარტამენტო მუშაობის რეალური შედეგებისათვის, გამოავლინეს ხარვეზების მიზეზები, განსაზღვრეს მეთორმეტე ხუთწლეულის გეგმების რეალიზაციის ობიექტური გზები. ადგენან რა ხკკ ცენტრალური კომიტეტის 1985 წლის აპრილის პლენუმის გადაწყვეტილებებში, პარტიის საყრილობო ფოკუსებებში მკაფიოდ გამოკვეთილ კურსს, კონფერენციის მონაწილეებმა დასახეს რესპუბლიკის დედაქალაქის სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების კარდინალური დაჩქარების, ცხოვრების უველა მხარის თვისებრივი გარდაქმნების სტრატეგია.

თბილისის მე-40 საქალაქო პარტიული კონფერენცია

თბილისის ეკონომიკური და სოციალური განვითარების საანგარიშო პერიოდისა და მთლიანად ხუთწლედის ძირითადი შედეგები წარმოდგენილი იყო სხინფორმაციო-სტატისტიკურ კრებულში, რომელიც კონფერენციის მონაწილეებს დაურიგდათ. ამიტომ მის მუშაობაში მთავარი ყურადღება დაეთმო მიღწეულისა და დასახული პოლიტიკურ ანალიზს.

აღინშნა, რომ განუხრელად იზრდება დედაქალაქის პარტიული ორგანიზაციის წამყვანი როლი, მისი წვლილი რესპუბლიკის ეკონომიკის ინტენსიფიკაციის პროცესის დაჩქარებაში. კერძოდ, შრომის ნაყოფიერების ზრდის გეგმა შესრულდა სამი პროცენტის გადაჭარბებით, რითაც უზრუნველყოფილია წარმოების მოცულობის მატების თითქმის 95 პროცენტი. პროდუქციის თვითღირებულება დამატებით შემცირდა ერთ-ნახევარი პროცენტით. საატესტაციო ნაწარმის ნახევარზე მეტი ხარისხის ნიშნით გამოიის. პროდუქციის რეალიზაციის დავალების შესრულებამ სახელშეკრულებო ვალდებულებათა გათვალისწინებით მიაღწია მაღალ დონეს — 99,9 პროცენტს.

პოზიტიური ტენდენციები მოითხოვს შემდგომ განვითარებას. ეს მით უფრო საჭიროა, რომ მოგალო ხუთწლედში მრეწველობის სფერაში ფუნდამენტალურ ფაქტორად 25 პროცენტით გაიზარდოს პროდუქციის გამოშვების მოცულობა ძირითადად შრომის ნაყოფიერების გადიდების გზით. საპატიო ხუთკუთხედანი ნაწარმის ხვედრითი წილი თითქმის ერთ-ნახევარჯერ უნდა გაიზარდოს.

დასახეს რა თბილისის ინდუსტრიის ზრდის ორიენტირები, კონფერენციის მონაწილეებმა ისინი შეეჯერეს ქვეყნის ეკონომიკური და სოციალური განვითარების ძირითად მიმართულებათა პროექტში დაკონკრეტებულ პარამეტრებს. მთავარი დასკვნა ის იყო, რომ თვისებრივად ახალი, მასშტაბური ამოცანების რეალიზაციის წარმატება გადამწყვეტწილად დამოკიდებულია იმაზე, რამდენად სრულად შეძლებენ ქალაქის კომენისტები დანერგონ მეურნეობრიობის ახალი მეთოდები, რომელთა მიზანია წარმოებული ინტენსიფიკაცია, გარდაქმნან დაგეგმვა და მართვა, დაამყარონ სახელმწიფო წესრიგი წარმოების თითოეულ უბანზე.

ახლა ქალაქის მრეწველობაში მიმდინარეობს სამუშაო ადგილების ატესტაცია, რომლის მიზანია შეიქმნას პირობები დიდფუძემტეხანი შრომისათვის, წარმოების კულტურის ამაღლებისათვის. ანალიზმა გვიჩვენა, რომ სამუშაო ადგილების თითქმის 40 პროცენტი ვერ აკმაყოფილებს შრომის მეცნიერული ორგანიზაციის ელემენტარულ მოთხოვნებს, ან სულაც ზედმეტია. ამავე დროს, მრეწველობის „ეიწრო ადგილების“ პასპორტიზაცია გვარწმუნებს, რომ ბევრი "მათგანის არსებობა დაკავშირებულია იმასთან, რომ არ გვაქვს შექანიზაციისა და ავტომატიზაციის საშუალებანი. ხელის შრომის შემცირების ხუთწლიანი პროგრამის რეალიზაციის შედეგად მინი ხვედრითი წილი შემცირდა 35 პროცენტამდე. ძვრა იგრძნობა, მაგრამ ძირეული გარდატეხა არ მომხდარა: წინა კონფერენციის ერთ-ერთი მითითება სრული მოცულობით არ შესრულებულა.

ხელმძღვანელობენ რა იმით, რომ ძირითად მიმართულებათა პროექტში გათვალისწინებულია შეიქმნას სამუშაო ადგილების დაგეგმვის, აღრიცხვის, ატესტაციისა და რაციონალიზაციის ერთიანი საერთო სახელმწიფო სისტემა, კონფერენციის მონაწილეებმა ასე ჩამოაყალიბეს მეთორმეტე ხუთწლედის საკვანძო ამოცანა: „თითოეულ სამუშაო ადგილს — მკაცრი აღრიცხვა, უდიდესი ნაყოფიერება და წარმოების კულტურა!“.

წარმოების გარდაქმნა, მისი ტექნიკური დონის ამაღლება შრომის ნაყოფიერების გადიდებასა და შრომითი რესურსების მომჭირნეობასთან ერთად მიზნად უნდა ისახავდეს პროდუქციის ეასალა და ენერგოტევადობის შემცირებასაც. საანგარიშო პერიოდში მატერიალური დანახარჯები ქალაქის მრეწველობაში შემცირდა ოთხი პროცენტით, ანუ 55 მილიონი მანეთით. წარმატებითაა შესრულებული — მიმდინარე წლის ეალდებულება ემუშავათ სამ დღეს დაზოგილი მასალებითა და სათბობ-ენერგეტიკული რესურსებით. მომჭირნეობის ფონდების შექმნის წყალობით ადგილობრივი საბჭოების სპეციალურ ანგარიშზე გადარიცხეებმა შეადგინა 500 ათასი მანეთი. ეს სახსრები, როგორც ცნობილია, სოციალურ საკითხთა გადასაწყვეტად არის საჭირო.

მიუხედავად ამისა, დღის წესრიგიდან არ არის მოხსნილი პროდუქციის მატერიალურ და ენერგოტევადობის შემცირების ტემპის დაჩქარების აუცილებლობა, რადგან სათბობი ენერგიის, ნედლეულისა და მასალების დაზოგვა სახლთა მუურნების მზარდ მოთხოვნილებათა დაკმაყოფილების ძირითადი, გადამწყვეტი წყარო ხდება. ახლა რესპუბლიკის სახმომარაგებისა და სახელმწიფო საგეგმო კომიტეტის დამპარებით იხვეწება თბილისის სახალხო მეურნეობაში რესურსების რაციონალური გამოყენების მეთორმეტე ხუთწლედის მიზნობრივი პროგრამა. იგი გახდება გეგმაზომიერი მუშაობის საფუძველი. ამასთან ერთად უკომპრომისო ბრძოლა უნდა გამოეცხადოთ დანაკარგებს, უყაირათობას. კონფერენციამ აღნშნა, რომ პარტიული კომიტეტები, და კაცმა რომ თქვას, პარტიის საქალაქო კომიტეტიც ჯერ კიდევ მთელი სიმკაცრით არ მოჰკითხავენ იმ ხელმძღვანელებს, რომლებიც არად აგდებენ რესურსების რაციონალურად გამოყენების მოთხოვნებს.

მომჭირნეობის მკაცრი რეჟიმი, რესურსებისადმი ყაირათიანად დამოკიდებულება უბრალოდ სავალდებულო პირობა კი არ უნდა გახდეს, არამედ ყველა ხელმძღვანელის — პარტიულთა თუ სამეურნეოსი — მუშაობის სტილი, ყოველი მუშაკის, როგითის ჩათვლით, ხასიათი.

სკკპ პროგრამის ახალი რედაქციის პროექტში ხაზგასმულია: „საბჭოთა პროდუქცია უნდა განასხეიერებდეს მეცნიერული აზროვნების უკანასკნელ მიღწევებს, შეესაბამებოდეს ყველაზე მაღალ ტექნიკურ-ეკონომიკურ, ესთეტიკურ და სხვა სამომხმარებლო მოთხოვნებს, იყოს კონკურენტუნარიანი მსოფლიო ბაზარზე“. მიზანი უადრესად ცხადია. რამდენად შეესაბამება მას რეალური სამრეწველო ვითარება? დაისახა ხარისხსნიშნიანი პროდუქციის გამოშვების დინამიური ზრდა. ბოლო ორ წელიწადში ქალაქის მრეწველობაში ათვისებულია ათასზე მეტი დასახელების ახალ სახეობათა პროდუქციის, მათ შორის ახალი ტექნიკის 63 ნაწარმის გამოშვება. ძვრები არის, მაგრამ მათი სფეროა შეფასებისას ორატორებმა აღიარეს: ქალაქის მრეწველობაში პროდუქციის ხარისხთან დაკავშირებით სამმის ვითარება კვლავ უადრესად რთულია.

ამკამად საწარმოო-ტექნიკური დანიშნულების პროდუქციის საერთო მოცულობაში დიდფუძემტეხანი ტექნიკის ხვედრითი წილი არ ალემატება ორ პროცენტს. მაქანაფტექნიკური პროდუქციის თითქმის ორ მესამედს შეადგენს მოდერნები, რომელთა წარმოება ჯერ კიდევ მეათე ხუთწლედში დაიწყეს. ელექტროტექნიკური საწარმოების, ხელსაწყოთმშენებლობის, მანქანათმშენებლობის ბევრი ნაწარმი ათწლეულია გამოდის. გასაგებია, რომ საჭიროა მათი შეცვლა. მაგრამ ძალზე მნიშვნელოვანია ის, თუ რა პროდუქცია ცვლის ჩამოყალიბებულ. მაგალითად, წინათ საეკსპორტოდ გასაგზავნ თბილისურ ლითონსაბურღ ჩარხებზე მათი ამსრნანადელი, ეგრეთ წოდებული მოდერნიზაციის შემდეგ აღარ არის მოთხოვნა, ვინაიდან უკვე გამოშვების მომენტში ძირითადი ტექნიკური მაჩვენებლების მიხედვით ჩამორჩება საზღვარგარეთულ ანალოგებს, ხოლო მათი დამზადების ხარისხი რეკლამაციების ნაკადს იწვევს. საკარნნო მარკის რა პრესტიჟზე, რა ავტორიტეტზე შეიძლება ასეთ შემთხვევაში ლაპარაკი?

ჩარხმშენებელი გაერთიანების შესახებ კონფერენციაზე საგანგებოდ ამსჯელეს. თავისი პროფილითა და პოტენციალით ქალაქის ეს ერთ-ერთი წამყვანი საწარმოა ეუკვე დიდი ხანია ჩამორჩენა, რაც მოწმობს ხარვეზებს, როგორც პარტიის ლენინის რაიკომის, ისე საქალაქო კომიტეტის მუშაობაში აღიარეს: ეს ურთულესი მრავალპლანიანი პრობლემა, რომელსაც პოლიტიკური მნიშვნელობაც აქვს. ამიტომაც სერიოზული მუშაობა გველის. კონფერენციის წინ სახსტანდარტის რესპუბლიკური სამმართველოს, სხვა ორგანიზაციების დახმარებით შემუშავდა ტერატორიულ-დარგობრივი პროგრამა „ხარისხი — 90“, რომლის რეალიზაციაც დედაქალაქის პარტიული ორგანიზაციის ყოველდღიური საზრუნავი უნდა გახდეს.

საზოგადოებრივი წარმოების გარდაქმნა, სოციალური ინფრასტრუქტურის განვითარება ურთულეს ამოცანებს აყენებს კაპიტალური მშენებლობის სფეროში, რომლის მოცულობა, წინასწარ მონახაზებით, მეთორმეტე ხუთწლეული ერთ ნახევარჯერ გაიზრდება. შექმნილია დარგის თვისებრივი სრულყოფის ასეთი ზრდის გარკვეული წანამძღვრები. გაუქმდა „კაპიტალური მშენებლობის სტრუქტურა. მთლიანად ნორმატიულზე ნაკლებია დაუმთავრებელი მშენებლობის მოცულობაც. გადამწყვეტწილად დადებით ძვრები შედეგად მოჰყვა პარტიული ორგანოების კოლეგიურ მუშაობას, რესპუბლიკის მშენებლობის სამინისტროს, საშენ მასალათა მრეწველობის სამინისტროს, თბილისის სახალხო მეურნეობის, საავტომობილო ტრანსპორტის სამინისტროს, სხვა ორგანიზაციების ხელმძღვანელობასთან.

ამავე დროს დარგში დღესდღეობით საქმის ვითარება მოითხოვს ხელმძღვანელობის, დაგეგმვისა და მართვის სტილისა და მეთოდების კოსკრეტულ გარდაქმნებს. პერსპექტივისათვის გათვალისწინებულ მუშაობაში დაშვებულ ხუთწლეულ შედეგად მოჰყვა — მწვავე დისპროპორცია სამშენებლო ორგანიზაციების მატერიალურ-ტექნიკური ბაზის განვითარებაში. ბოლო 10 წელიწადში ქალაქის შენინდუსტრიის განვითარებისათვის გამოიყო ორჯერ ნაკლები რესურსები, ვიდრე მარტო ერთი მეცხრე ხუთწლედის დროს.

ამკამად შექმნილი მდგომარეობიდან გამოსავლის პოვნის მიზნით მშენებლობის სამინისტროსთან, სხვა უწყებებთან ერთად შემუშავებულია ქალაქის სამშენებლო ორგანიზაციების საწარმოთა ბაზის განმტკიცების, ტექნიკური აღჭურვილობის გადიდების პროგრამა ახლა მთავარია განვახორციელოთ დასახული.

მაგრამ ბაზის განვითარება პრობლემის მხოლოდ ერთი მხარეა. არის აგრეთვე შინაგანი რეზერვებიც, რომლებიც უკავშრდება უფრაზეს ყოველსა კადრებს, მათ უნარს გაუკეთონ მშენებლობის ორგანიზაცია, განამტკიცონ დისციპლინა, კონვეიერულად გამოიყენონ არსებული შესაძლებლობანი. სწორედ ეს აკლია, ხაზგასმით აღინიშნა კონფერენციაზე, ქალაქის ერთ-ერთი უდიდესი საიჯარო ორგანიზაციის — გაერთიანება „თბილისქალაქშენის“ № 3 ტრესტის საქმიანობას, რომელიც ვერ ასრულებს სახელმწიფო გეგმას ყოველ მეორე მშენებლობაზე, და რომელმაც ჩაფუშა მფლი რიგი უმნიშვნელოვანესი ობიექტების ამოქმედება.

ტრესტის მმართველის მ. გ. ანანიაშვილისადმი სერიოზული პრეტენზიებთან დაკავშირებით პარტიის საქალაქო კომიტეტის ბიურომ, რომელმაც მოისმინა მისი ანგარიში, არ მისცა მას დადებითი დასასათება, მოსთხოვა ხელმძღვანელს არსებითად შეეცვალოს მუშაობის სტილი და მეთოდები. მაგრამ ეთანგარი გამოცოცხლება, რომელიც ამის შემდეგ შეინიშნებოდა, ხანმოკლე გამოდგა. ტრესტისადმი ხელმძღვანელობაში ბოლო ხანს სულ უფრო მეტად იგრძნობა სტაბილურობის ელემენტები, მუშაობა ძალზე ნელა გარდაიქმნება. ამასთან დაკავშირებით სერიოზულ შეშფოთებას იწვევს გარეშე მეთვალყურის პოზიცია, რომელიც უკანიათ ტრესტის პარტიულ კომიტეტს, მის მდივანს თ. ა. ჯიბლაძეს. საყვედურს იმსახურებს პარტიის პირველი მაისის რაიკომიც.

მუშაობის სტილი და აზროვნების წესი ძირეულად თუ არ გარდაქმენთ, ვერ მივაღწევთ თანამედროვე მოთხოვნათა დონეს, ვერ გადაეწყვეტთ თვისებრივად ახალ ამოცანებს კაპიტალურ მშენებლობაში. ეს უნდა შეეგნოთ როგორც სამეურნეო, ისე პარტიულმა ხელმძღვანელებმაც.

ამასთან დაკავშირებით მწვავედ დაისვა სახანაო მშენებლობის პერსპექტივების საკითხიც. ქალაქში რესპუბლიკის სახმშენის ხელშეწყობით დაიწყო სახანაო მშენებლობის ორწლიან დაგეგმვაზე პრაქტიკული გადასვლა. რეალური ნაბიჯები გადაიდგა უპირატესი საინჟინრო მომზადების, განაშენიანების კომპლექსურობის უზრუნველყოფის დარგში. სანაგარიშო პერიოდში მეორე სახლთსაშენებელ კომბინატში დამთავრდა ახალი გაუმჯობესებული სერიის საცხოვრებელი სახლების მშენებლობაზე გადასვლა. მაგრამ ორ წელიწადში შეიძლებოდა და კიდეც უნდა გაკეთებულიყო ბევრად უფრო მეტი. და უწინარეს ყოველისა მშენებელთა სახლოლო პროდუქციის—მიკრორაიონის, საცხოვრებელი სახლის, ბინის ხარისხის გაუმჯობესების საქმეში. კონფერენციის წინ შევიხსენეთ ამ საკითხზე საზოგადოებრივი აზრი. ახალმოსახლეთა 70 პროცენტზე მეტმა მშენებლობის ხარისხი არადამაკმაყოფილებად შეაფასა. ხარვეზების მასშტაბს მოწმობს ის ფაქტი, რომ ბინების სათანაოო ფდგომარეობაში მოსაყვანად მობილიზებითა ხარჯები მთელი სახლის ღირებულების დაახლოებით 10 პროცენტს შეადგენს!

ეს კი უწინარეს ყოველისა იმიტომ ხდება, რომ მშენებლობის მთელ ტექნოლოგიურ ჯაჭვში — დაპროექტებით დაწყებული და მოპიარკეთებით დამთავრებული — კვლავინდებურად ურიგდებიან უხეშ დარღვევებს. და ყველაზე ადმაფოთებელი ის არის, რომ ისინი, ვინც უხარისხოდ მუშაობს, მეშაბაშობის ეწევა და დოყლაპიობას იჩენს, ფაქტობრივად არ ისჯებიან. სამშენებლო ორგანიზაციების პარტიულმა კომიტეტმა, პარტიის რაიკომებმა და საქალაქო კომიტეტმაც კი დღემდე ვერ შექმნეს წონისმკეთებლებისადმი შეუწყნარებლობის, მუშაობაში წესისადამის სასჯელის აუცდენლობის ვითარება.

კონფერენციამ კატეგორიულად მოითხოვა, რომ ხელმძღვანელებმა, რომლებსაც ეკადესთ ქალაქში სახანაო მშენებლობის გაძღოლა, უზრუნველყონ მუშაობის ძირეული გარდაქმნა. ბინების ხარისხი კვლავ უპირველეს ამოცანად რჩება, მისი დადებით გადაწყვეტა არა ერტო მშენებელთა პროფესიული სიამაყის საკითხი, არამედ საქალაქო პარტიული ორგანიზაციის პრესტიჟის საკითხიც.

რადგანაც ბინების ხარისხი მარტო მშენებლებზე არ არის დამოკიდებული, ორატორებმა საშენ მასალათა მრეწველობის, აღგილმამზადებელი, ხე-ტყისა და ხისლამფშვავებელი მრეწველობის სამინისტროების, აგრეთვე თვით მშენებლობის სამინისტროს ხელმძღვანელთა ყურადღება მიაპყრეს იმას, რომ მათ მიერ მიწოდებული საშენი მასალებისა და ნაწარმის ხარისხი უზმრეს შემთხვევებში ვერ აკმაყოფილებს ელემენტარულ მოთხოვნებს. სერიოზულ შეშფოთებას იწვევს აგრეთვე საცხოვრებელი სახლების ნაკლოვანებანი. ამ საკითხებში ანონიერების დარღვევის თითოეულ ფაქტს უმკაცრესი პასუხული შეფასება უნდა მიეცეთ. პარტიის რაიკომები, სახალხო დეპუტატთა საბჭოების აღმასკომები ვალდებულ არიან მუდამ აკონტროლებდნენ ამ უბანს, აღკვეთონ კანონისა და დადგენილი წესების ყველგან ყველა ამ ეასი ადგილას.

უპირველესი მნიშვნელობის ამოცანაა, როგორც ეს ბაზგასმულია საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ახალი რედაქციის პროექტში, სახალხო მოხმარების მალეულეხოვან და მთავალფერეობების შესაბამისად მიკრორაიონი, რომელსაც შესახლებისათვის ამზადებენ. ეს არის ვარკეთილი-3, მუხიანის ცენტრალური ნაწილი. ამოცანა ის არის, რომ გავაფართოოოთ ამ მუშაობის მასშტაბი, განუხრელად დავიცვათ ასეთი მიდგომა ახალი უდიდესი რაიონის — დიდი დიღმის შექმნის დროს. ახალი მიკრორაიონების კომპლექსური განაშენიანება, კეთილმოწყობა ისეთივე კეთილ ტრადიციად უნდა იქცეს, როგორც ძველი თბილისის ისტორიული უბნების რეტაგრაცია და რეგენერაცია, რომელმაც თბილისელებისა და ქალაქის სტუმრების მხურვალე მოწონება დაიმსახურა. ამის შესაძლებლობა არის, რაც კიდევ ერთხელ დაადასტურა სსრ კავშირის სამშენებლო მშენებლობის სახელმწიფო კომიტეტისა და საქართველოს სახმშენის ერთობლივმა სხდომამ, რომელმაც განიხილა რესპუბლიკის დედაქალაქის განვითარების გენერალური გეგმის განხორციელების მიმდინარეობა.

ხალხის კეთილდღეობის განუხრელი ზრდა პარტიის ერთ-ერთი ძირითადი სახროგრამო მიზანია. მის განხორციელებაში მნიშვნელოვან როლს ასრულებს სახანაო-კომუნალური მომსახურების განვითარება. საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა, რესპუბლიკის მთავრობამ, რომლებიც პრინციპულ მნიშვნელობას ანიჭებენ ამას, ბოლო დროს ამ საკითხზე მიიღეს მთელი რიგი სპეციალური დადგენილებანი. ხორციელდება კომუნალური სამსახურის ფუნქციონირების სტაბილურობის, მისი მობილურობის გადიდების ღონისძიებანი. მომზიფებული ტექნიკური და მმართველობითი პრობლემების გადაწყვეტაში სულ უფრო აქტიურად აბამენ მეცნიერებს, მაგრამ კონფერენციაზე საქმე მუშაობის ტექნიკურ მაჩვენებლებს კი არ ეხებოდა, არამედ ქალაქელთა საზოგადოებრივ აზრს. მათი შეფასება კი ძალზე არასახარბიელოა, და ამასთან დაკავშირებით სოციალურ-საყოფაცხოვრებო პრობლემა პოლიტიკურ პრობლემად იქცევა. და სწორედ ამიტომ მის გადაჭრას უადრესად სერიოზულად, კომპეტენტურად და უფრო ენერგიულად უნდა მოკიდოთ ხელი პოლიტიკური ხელმძღვანელობის ორგანოებმა — პარტიის საქალაქო კომიტეტმა, რაიონულმა კომიტეტებმა.

ბოლო დროს თბილისის საქალაქო საბჭოს აღმასკომი დაადგა კომუნალური სამსახურების ქვეგანაყოფებში ფუნქციების მკვეთრი გამიჯვნის კურსს. იგი ითვალისწინებს რაიონული რეგულების განმტკიცებას და. მათი როლის გადიდებას ოპერატიულ, ლოკალური ამოცანების განხორციელებაში. ამასთან საქალაქო რგოლების წინად მოდის მასშტაბური, პერსპექტიული პრობლემების გადაჭრა. მაგრამ მაშინაც კი, თუ ზუსტად განვსაზღვრავთ მოვალეობათა წრეს, კომუნალური მომსახურების დონის ამაღლებას შეეძლები მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ყველა რგოლში დაიცავთ წესრიგს, უზრუნველყოფთ მკაცრ მომთხოვნელობას დავალებული სამუშაოების. ეს კი ჯერჯერობით აშკარად გვაკლია, რასაც მოწმობს ის ნეგატიური მოვლენები, რომლებიც არის ამ დარგში. და აქ ძირეული გარდატეხა უნდა უზრუნველყოთ.

ერთ-ერთი ყველაზე მწვავე საკითხი, რომელიც ქალაქელებს აღელვებს, ისევ და ისევ სანინაო მეშენებლობის გაუკეთებელია. მომავალ ხუთწლედში გათვალისწინებული მკვეთრად გაიზარდოს სანინაო მშენებლობის მოცულობა. მაგრამ ეს საკითხის გადაწყვეტის მხოლოდ ერთი მხარეა. ამასთან უნდა უზრუნველყოთ ისინი, ვისაც ბინები ძალიან სჭირდება, ძირითადად დაკვმთავრთა ბარაკების ლაკდაღაცა და სარდაფის ტიპის საცხოვრებელი სადგომებიდან ადამიანების გადასახლება და ფართო ფრონტით შეეიდგეთ ავარიული სახლებისა და მოძველებული სანინაო ფონდის ლიკვიდაციას. შემჭიდროებულ ვადებში უნდა დავაჩქაროთ გადასვლა კაპიტალური რემონტის ინდუსტრიულ მეთოდებზე, მკვეთრად გავზარდოთ ძველი განაშენიანების სახლების რეკონსტრუქციისა და თანამედროვე კომფორტის სრულეყოფებით აღჭურვის მასშტაბები. ამავე დროს ყოველმხრივ უნდა წავახალისოთ კოოპერაციული მშენებლობა საწარმოებისა და უწყებების სახსრების ხარჯზე, ეფექტური განვსაზღვროთ ინდივიდუალურ სექტორში სანინაო ბინობების გაუმჯობესების წესი. უნდა უზრუნველყოთ უმაკცრესი წესრიგი სანინაო ღონისძიებაში, მოქალაქეთა ჩაწერაში, სამეფოდ გადავეფიდოთ გზა ამაო, ვინც ცდილობს კანონს გვერდი აუაროს და ისე მიიღოს ბინა. ამ საკითხებში კანონიერების დარღვევის თითოეულ ფაქტს უმკაცრესი პასუხული შეფასება უნდა მიეცეთ. პარტიის რაიკომები, სახალხო დეპუტატთა საბჭოების აღმასკომები ვალდებულ არიან მუდამ აკონტროლებდნენ ამ უბანს, აღკვეთონ კანონისა და დადგენილი წესების გვერდის ავლით მოქმედების ყოველგვარი ცდები.

უპირველესი მნიშვნელობის ამოცანაა, როგორც ეს ბაზგასმულია საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ახალი რედაქციის პროექტში, სახალხო მოხმარების მალეულეხოვან და მთავალფერეობების შესაბამისად მიკრორაიონი, რომელსაც შესახლებისათვის ამზადებენ. ეს არის ვარკეთილი-3, მუხიანის ცენტრალური ნაწილი. ამოცანა ის არის, რომ გავაფართოოთ ამ მუშაობის მასშტაბი, განუხრელად დავიცვათ ასეთი მიდგომა ახალი უდიდესი რაიონის — დიდი დიღმის შექმნის დროს. ახალი მიკრორაიონების კომპლექსური განაშენიანება, კეთილმოწყობა ისეთივე კეთილ ტრადიციად უნდა იქცეს, როგორც ძველი თბილისის ისტორიული უბნების რეტაგრაცია და რეგენერაცია, რომელმაც თბილისელებისა და ქალაქის სტუმრების მხურვალე მოწონება დაიმსახურა. ამის შესაძლებლობა არის, რაც კიდევ ერთხელ დაადასტურა სსრ კავშირის სამშენებლო მშენებლობის სახელმწიფო კომიტეტისა და საქართველოს სახმშენის ერთობლივმა სხდომამ, რომელმაც განიხილა რესპუბლიკის დედაქალაქის განვითარების გენერალური გეგმის განხორციელების მიმდინარეობა.

ბოლო ორ წელიწადში ეკონომიკა, სოციალური ინფრასტრუქტურა ფართოვდება. ამ ფონზე ეკონომიკურ ღონისძიებანი, მაგრამ, თუ დროებითი შრომისუუნარობის ფურცლებით ვიმსჯელებთ, მარტო წელს დაკარგულია ორ მილიონ-ნახევარზე მეტი კაცდღე, რაც თითქმის 23 პროცენტით მეტია, ვიდრე ორი წლის წინათ იყო. ეწყობა ყოველგვარი დღეები — მოკურთავის, მორეპენის, ფეხბურთელის დღეები, მოსწავლეთა ორი მესამედი კი არ დადის სპორტულ სეკციებში. ამ საკითხების გადაწყვეტაში აქტიური პოზიცია არ უკავიათ, საქალაქო კომიტეტის შესაბამის განყოფილებებს, საქალაქო აღმასკომის სამსახურებს, სამედიცინო და სპორტული დაწესებულებების ხელმძღვანელებს. უფრო ქმედითი, რეალური დამბარება უნდა გაიწიოს ახალგაზრდობის ფიზიკურ-ლობის დაცვის სამინისტროს ჯანმრთელობის დაცვის საქალაქო სამმართველოს.

გადასაწყვეტია კიდევ ერთი პრობლემა, რომელსაც დიდი ეკონომიკური, სოციალური და კულტურული მნიშვნელობა აქვს. სუნტად არის გამოყენებული თბილისის ზღვიზე, ლისსა და კუს ტბებზე ჩინებული დასვენების ზონების შექმნის შესაძლებლობანი. კონფერენციის მონაწილეებმა დასახეს ამოცანა: გადაიქცეონ ეს ტერიტორია მასობრივი დასვენების, სპორტულ-გამაჯანსაღებელი მეშობის ადგილად.

პარტიის პროგრამის ახალი რედაქციის პროექტის თავი, სადაც ლაპარაკია იდეოლოგიის, განათლებისა და კულტურის დარგის ამოცანებზე, აქვეფრებს მიდგომას, რომელიც ემყარება ლენინურ ტრადიციას. ეს ტრადიცია კი მოითხოვს, მივაღწიოთ, რომ პროპაგანდისა და აღზრდის საქმე იყოს საქმიანი და აალაბრთალი, უკუვაგდოთ ფორმალიზმი, ჭაუის სწავლება, უდარღეი დამოკიდებულება უცხო იდეოლოგიისა და მორალის გამოვლინებებისადმი. არსებითად, საქმე ეხება იდეოლოგიური მუშაობის ფართოდ ხედვის ყველგან დამკვიდრებას, როგორც ადამიანის ფაქტორის გაკეტილურების უმნიშვნელოვანეს საშუალებას.

ქალაქის პარტიულმა ორგანიზაციებმა უფრო აქტიურად დაიწყეს გულახდილი დიალოგი ადამიანებთან, მათი სურვილებისა და ინტერესების გათვალისწინება. იდეოლოგიური მუშაობის ცენტრი შრომითს კოლექტივებში ინაცვლა. მაგრამ ბევრ მუშაობაზეა ალმოჩენილი ეიროსი კვლავ წამლავს სხვადასხვა სოციალური მდგომარეობის, განათლების, ცენზისა და ასაკის ადამიანებს. განსაკუთრებით დიდ ზიანს აყენებს მთელ ადმზრდელობითს პროცესს მაღალი რანგის თანამდებობის პირთა უმსგავსო საქციელი. ამიტომ ნეგატიური მოვლენების მტკიცე დაძლევა კვლავ ნომერი 1 პრობლემად რჩება მშრომელების, განსაკუთრებით ახალგაზრდობის ზნეობრივი აღზრდის მთელ კომპლექსში.

და ეს გასაგებიაა. ახალგაზრდობა ხომ ის პერიოდია, რომელიც გამოირჩევა შეხედულებებისა და ინტერესების, მოთხოვნილებების, ცხოვრებისეული ორიენტაციების მიმყოფნი. ამიტომ ახალგაზრდობაში აღმზრდელობითი მუშაობა.პარტიულმა კომიტეტებმა უნდა გასწიონ ყველა ამ თვისებურების გათვალისწინებით. მთავარი როლი აქ ეკუთვნის სკოლას, პროფესიულ-ტექნიკურ სასწავლებლებს, უმაღლეს სასწავლებლებს. სადაც ჯერ კიდევ ბევრია გადასაჭრელი პრობლემა სასწავლო-აღმზრდელობითი პროცესის ორგანიზაციაში, საპროფორიენტაციო მუშაობაში. ხშირია შემთხვევები, როცა არაობიექტურად! აფასებენ მოსწავლეთა ცოდნას, შეგნებულად ორეკვენ პედაგოგიური ეთიკის ნორმებსა და კანონსაც კი.

ბოლო წლებში გაიზარდა შემოქმედი ინტელიგენციის პოლიტიკური აქტიურობა. თანამედროვე ქართული ლიტერატურა და ხელოვნება მაღალი მოკალაქეობრიობის კიდევ უფრო მყარ პოზიციებზე დადგა. მხატვრული შემოქმედების პრაქტიკულად ყველა სფეროში გაჩნდა საინტერესო ნოვატორული ნაწარმოებები. ბევრი მთგანი იშვა „სოციალური შეკვეთით“ — დროის მოთხოვნაზე მხატვრის სულის, ნიჭის პასუხით. ამასთან კონფერენციაზე შეშფოთებით აღინიშნეს, რომ ხშირად კრიტიკულად არ ანალიზებენ ზოგიერთი მოვლენა და პროცესებს სულიერ ცხოვრებაში, გარკვეული გულგრილობით ეკიდებიან უიდეო, უფერულ და უსახურ ნაწარმოებებს.

შემოქმედებითი კავშირებისა და კულტურის დაწესებულებებისადმი ხელმძღვანელობაში, ხაზგასმით აღინიშნე ორატორებმა, ზოგჯერ გვაკლია სიღრმე და კომპეტენტურობა. პარტიის რაიკომები, უწინარესად კალინინის, პირველი მაისის რაიკომები, საქალაქო კომიტეტის განყოფილებები აშკარად საკმარისად ვერ იყენებენ ამ კავშირებისა და დაწესებულებების პირველად პარტიულ ორგანიზაციებს, რათა იყენონ მიმდინარე პროცესების კურსში, აქტიურად და ამავე დროს ჯეროვანი ტაქტით ზემოქმედებნენ მაგზე, და "არ სჯერდებოდნენ არასასურველ მოვლენათა ფიქსატორების როლს, როგორც ეს ჯერ კიდევ ხდება.

პარტიულმა კონფერენციამ შეაჯამა საანგარიშო-საარჩევნო კამპანიის შედეგი, განიხილა საყრილობო დოკუმენტების განხილვის მიმდინარეობა, აღნიშნა, რომ მათ ცხადყვეს თბილისის კომუნისტთა პოლიტიკური სიმწიფე, შრომელთა სოციალური ოპტიმიზმი. ისინი მოლიანად უჭერენ მხარს პარტიის მიერ წამოყენებულ ქვეყნის ეკონომიკური და სოციალური განვითარების დაჩქარების კონეეფციას, მოითხოვენ სიტყვისა და საქმის ერთიანობას, თითოეულის პასუხისმგებლობას გადიდებას, დისციპლინისა და წესრიგის ყოველნაირ განმტკიცებას.

ზოგადად ეს ნიშნავს ყველა უბანზე პარტიული გავლენის მტკიცე გაძლიერებას. უწინარეს ყოველისა ეს ეხლისსმოს პარტიული ხელმძღვანელობის სტილისა და მეთოდების სრულყოფას, კომუნისტთა სწორ განაწილებას, კადრებთან მუშაობის გაუმჯობესებას, მინდობილი საქმისათვის მომთხოვნელობის ამაღლებას. და აქაც მეტად საჭიროა ღმლიიფხვრას ისეთი ნაკლი ზოგიერთი პარტიული კომიტეტის მუშაობის სტილში, როგორიც არის შესრულების კონტროლისა და შემოწმების სუსტი ორგანიზაცია. კონფერენციაზე აღიძრა პრინციპული საკითხიც — უფრო მკაფიო გამოხატული პოლიტიკური ხასიათი მივანიჭოთ სახალხო მეურნეობისადმი პარტიულ ხელმძღვანელობას, თავიდან მოვიშოროთ სამეურნეო ორგანოების წვრილმანი მეურვეობა, დუბლირება.

მეორე მხრივ, კონფერენციაზე გაიმართა სხვა-ბაასი პარტიის მთელი რიგი რაიკომების, კერძოდ, ორჯონიკიძის, საბურთალოს, კიროვის რაიკომების მუშაობის შესახებ, რომლებმაც თავი უნდა დაალწიონ მნიშვნელოვანი პრობლემებისადმი ზერეული მიდგომის შემთხვევებს, უზრუნველყონ მეტი გულგრილობა, თანამიმდევრულობა ორგანიზატორულ საქმიანობაში, თვითკრი

უცხოეთში

ფაქტები მოვლენები

სკკპ XXVII ყრილობის შესახვედრად

დღეს და სამომავლოდ...

არ არსებობს ახლა ისეთი სოციალისტური მეურნეობა, სოფელი, რაიონი, რომელიც ჩვენი პარტიის XXVII ყრილობის სამომავლო ამოცანებზე ფიქრითა და ზრუნვით არ ცხოვრობდეს. როცა მომავალზე ვფიქრობთ და ვზრუნავთ, განვლილი დროის ნაშრომ-ნამოქმედარს გულდასმით ვაანალიზებთ, წარმატებებს ვაჯამებთ, ავწონ-დავწონით და სამომავლო ამოცანებს ისე ვსახავთ. არც ჩავარდნებსა და ნაკლზე ვხუჭავთ თვალს, რადგან კარგად ვიცით ხალხური ანდაზა: „კაცმა ქირი მალა, მალა, ქირმა თავი არ დამალა“. ეს რომ, ქირთა მალა კარგს ვერაფერს მოგვიტანს და ამიტომაც საამკარაოზე გამოგვაქვს ის ნაკლოვანებანი, რომლებმაც განვლილი დროის მანძილზე იჩინა თავი.

ეი ამ განწყობილებით მუშაობენ და მოქმედებენ ვანის რაიონის მშრომელები, კომუნისტები — ხელმძღვანელებიც და რიგითებიც. ვანის რაიონში ბოლო ხუთ წელიწადში, როგორც ვიტყვით ხოლმე, ყრილობიდან ყრილობამდე დიდი ცვლილებანი მოხდა წინსვლის თვალსაზრისით, და არ შეიძლება ამას რაიონის მშრომელთა გუნება-განწყობილებაზე დადებითად არ ემოქმედნა.

რაიონში 103 პირველადი პარტიული ორგანიზაციაა, რომლებშიც 2.600-ზე მეტი კომუნისტია გაერთიანებული. ხუთწლედში კომუნისტთა რიცხვი თითქმის ორასით გაიზარდა. მთავარი მარტო ეს როდია. საქმე ის არის, თუ როგორ არიან განაწილებული კომუნისტები სახალხო მეურნეობის ამა თუ იმ უბანზე, რას და როგორ საქმიანობენ. რაიონი სასოფლოა და, ცხადია, სოფლის მეურნეობაშია დასაქმებული დიდი უმეტესობა — 1.270 კომუნისტი და პარტიის წევრობის კანდიდატი. სამრეწველო ორგანიზაციებში, ტრანსპორტზე, კავშირგაბმულობაში, სამშენებლო ორგანიზაციებში 370 კომუნისტი და კანდიდატია, სასწავლო დაწესებულებებში — 360, ვაჭრობაში — 102, საყოფაცხოვრებო და კომუნალურ მეურნეობაში — 39, ჯანმრთელობის დაცვაში — 98. კომუნისტები ყველა უბანზე დიდ საქმეს აკეთებენ. სწორედ ისინი აძლევენ უპარტიოებს ტონს მუშაობაში და სახალხო მეურნეობაშიც საქმე ურიგოდ არ მიდის.

როგორც აღვნიშნეთ, ვანის რაიონი ძირითადად სასოფლო-სამეურნეოა, ამიტომ უპრიანი იქნება, თუ ყურადღებას ამაზე გავამახვილებთ. მეთერთმეტე ხუთწლედის განვლილ პერიოდში მიწათმოქმედების კულტურის ამაღლების შედეგად ითქა მოსავლიანობამ. ამან საზოგადოებრივ მეურნეობებს საშუალება მისცა გაედიდებინათ ფულადი შემოსავალი. ხუთწლედის განვლილ პერიოდში საზოგადოებრივ მეურნეობათა ფულადმა შემოსავალმა თითქმის 60 მილიონ მანეთს მიაღწია; მეათე ხუთწლედში კი მხოლოდ ამის ნახევარი იყო. მთელიანი პროდუქციის ოდენობა 30 მილიონი მანეთიდან 39 მილიონ მანეთამდე გაიზარდა.

როცა პროდუქტების დამზადებაზე ვლაპარაკობთ, საზოგადოებრივ მეურნეობებში დამზადებული საკარმიდამოში დამზადებულიც უნდა მივუმატოთ და ამრიგად რაიონის ეკონომიკა უფრო სრულყოფილად გამოჩნდება. მეათე ხუთწლედთან შედარებით მეთერთმეტე ხუთწლედში ბოსტნეულის დამზადება ერთობ გადიდდა, მეათე ხუთწლედში დამზადდა 35.308 ტონა, მეთერთმეტეში კი 48.404 ტონაა დამზადებული; ვანური ყურძენი და მისი პროდუქტები განთქმულია. ჟანური ვენახები დიდ შემოსავალს აძლევენ საზოგადოებრივ და საკარმიდამო მეურნეობებს. თუ მეათე ხუთწლედში 73.369 ტონა ყურძენი დამზადდა, მეთერთმეტე ხუთწლედში უკვე დამზადებულია 115.082 ტონა. მატება 42 ათას ტონაზე მეტია. წინა ხუთწლედში დამზადდა 34.113 ტონა ხილი, ამ ხუთწლედში კი 57.590 ტონა. ასევე დიდად იმატა მარცვლეულის, ჩაის, ხორცის, რძის, კვერცხის და სხვა პროდუქტების დამზადებამ.

როგორ, რა გზით არის მოპოვებული ეს წარმატებანი?

რაიონში მეთერთმეტე ხუთწლედის განვლილ პერიოდში დიდი ყურადღება მიექცა მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესის დაჩქარებას. ცხადია, მექანიზაციის, პროდუქტების მოგალ-მოყვანის ახალი ტექნოლოგიების წარმოებაში დანერგვამ დიდად შეუწყო ხელი მოსავლიანობის გადიდებას. ამასთან დიდი ყურადღება ექცეოდა მიწათმოქმედების კულტურის ამაღლებას. თითქმის მთლიანად აითვისეს მიგდებული მიწები, ალპურ საძოვრებზე გზა გაიყვანეს და იქაური მიწები საუბეროს სამსახურში ჩაყენეს. რა თქმა უნდა, ამით რეზერვები მთლიანად არ ამოწურულა, ისინი კიდევ არის და ახლო მომავალში მათი ამოქმედებით დიდძალ შემოსავალს მიიღებენ რაიონის საზოგადოებრივი მეურნეობანი.

როცა რაიონის მთლიან წარმატებებზე ვლაპარაკობთ, არ შეიძლება არაფერი ვთქვათ ცალკეულ საზოგადოებრივ მეურნეობებზე. უზუთის კოლმეურნეობაში მეათე ხუთწლედის დონეს 13,2 პროცენტი იყო. მეთერთმეტე ხუთწლედის ბოლო წელს კი იგი 17 პროცენტამდე გაიზარდა. ფულადი შემოსავალი მეათე ხუთწლედში იყო მილიონ 177 ათასი მანეთი, მეთერთმეტე ხუთწლედში მან 2 მილიონ 21 ათას მანეთს მიაღწია.

ასეთივე მაჩვენებლები აქვს ფერეთის კოლმეურნეობას, სადაც რენტაბელობის დონე 1980 წელს იყო 14,6 პროცენტი, ხოლო 1985 წელს იგი 22 პროცენტამდე გაიზარდა; იმატა ფულადმა შემოსავალმაც და მან 2 მილიონ 751 ათას მანეთს მიაღწია, რაც 427 ათასი მანეთით სჭარბობს მეათე ხუთწლედის მაჩვენებლებს.

ყველა ეს წარმატება მიღწეულია კოლმეურნეების თავდადებული, ენერგიული ზრომის შედეგად; რაიონში ბევრი მოწინავე მეჩიე, მეცხოველე, მებოსტნე თუ სოფლის მეურნეობის სხვადასხვა დარგის ადამიანი ცხოვრობს, რომელთა შრომით იქმნება სწორედ ეს ხვავი და ბარაქა. მრავალთა შორის არიან სულთრის შეხლეობის საბჭოთა მეურნეობის მუშა, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი ცალა პაიკიძე და ტომანინის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი ნუნუ მინაშვილი, რომლებმაც მეთერთმეტე ხუთწლედის გეგმები შესაბამისად 158 და 122 პროცენტით შეასრულეს. მოწინავეთა შორის არის ციხისულლორის საბჭოთა მეურნეობის მუშა ვენერა ვაშაიძე, რომელმაც ბოსტნეულის წარმოების ხუთწლიანი გეგმა 176 პროცენტით შეასრულა; ასევე მეთორმეტე ხუთწლედის ანგარიშში შრომობს შუამთის მებოსტნეობა-მერქვეყნის საბჭოთა მეურნეობის მუშა ანეკო ბახტაძე, რომელმაც ხუთწლედის განმავლობაში ნაცვლად საგეგმო 66 ტონისა მიიღო 200 ტონა ბოსტნეული, ასეთივე წარმატებებით შრომობს ამავე მეურნეობის მექანიზატორი რეზო ივანიაძე.

მოწინავე მევენახეს, ლენინის ორდენოსან გრიგოლ მაღლაკელიძეს რაიონში ბევრი მიმდევარი ჰყავს. მოწინავეთა შორის უწინარესად უნდა აღინიშნოს მისი შვილი ნოდარ მაღლაკელიძე, რომელსაც ხუთწლიანი გეგმით ნახევარ ჰექტარზე უნდა მიეღო 22,8 ტონა ყურძენი. ოთხ წელიწადში მან 49,8 ტონა ყურძენი მიიღო. კარგი მაჩვენებლები აქვს ზენდრის მევენახეობის საბჭოთა მეურნეობის მუშას გიორგი ჩხობაძეს. მან ოთხ წელიწადში ნახევარ ჰექტარ ვენახში ნაცვლად 15 ტონისა მოკრიფა და სახელმწიფოს მიაყიდა 28,5 ტონა ყურძენი. განსაკუთრებით აღსანიშნავია ახალგაზრდა მევენახის დავით სოხანიაშვილის მიღწევები. იგი 0,25 ჰექტარ ვენახს უვლის. ხუთწლიანი გეგმით 13,5 ტონის ნაცვლად სახელმწიფოს მიაყიდა 50 ტონა ყურძენი, იგი საქართველოს კ. კ. კ. „ბირის ცენტრალური კომიტეტისა და პარტიის ვანის რაიკომის ბიუროს წევრია. ამ ახალგაზრდა მევენახეს ეამაყება, რომ ცნობილი ვალოსკინელი (გურჯაანის რაიონი) ბმრი მევენახის მიხეილ მეკვეცერაშვილის პრიზის მფლობელია.

მოწინავე მევენახეებს ტოლს არ უდებენ ნანი დიაკონიძე, მაშო გიგინაია, ნათელა ოკროპილაშვილი და სხვები, რომლებმაც ოთხ წელიწადში შეასრულეს ხუთწლიანი გეგმები და ამჟამად მეთორმეტე ხუთწლედის ანგარიშში შრომობენ.

რაიონს დიდი წარმატებანი აქვს მრეწველობაშიც. მეათე ხუთწლედთან შედარებით მეთერთმეტე ხუთწლედში მრეწველობის მოშალებმა 41,5 მილიონი მანეთით მეტი ღირებულების პროდუქცია გამოუშვეს. ამან თავისი გამოხატულება პოვა ანაზღაურებაშიც. თუ ერთი მუშის საშუალო თვიური ხელფასი 1980 წელს 154 მანეთი იყო, მეთერთმეტე ხუთწლედის ბოლო წლის დამდეგიდან იგი 178 მანეთამდე გაიზარდა. საშუალო ხელფასთან შედარებით განუხრელად იზრდება შრომის ნაყოფიერება და 1985 წელს იგი 67.365 მანეთს შეადგენს, მაშინ როცა 1980 წლისათვის 38.706 მანეთი იყო, ესე იგი შრომის ნაყოფიერების ზრდის ტემპმა 1985 წელს 1980 წელთან შედარებით 174 პროცენტი შეადგინა.

ამ ხუთწლედში ამუშავდა ადგილობრივი მრეწველობის ქარხანა, კაპიტალურად შეკეთდა საკონსერვო ქარხანა, მთავრდება სპასოვი ფაბრიკის ახალი კორპუსის მშენებლობა. მეთერთმეტე ხუთწლედში, რეკორდულად მოკლე დროში აშენდა და ამუშავდა სამეურნეობათაშორისო ჩაის ფაბრიკა, რამაც მნიშვნელოვნად გაუმჯობესა რაიონის ეკონომიკური მაჩვენებლები. წლეულს ფაბრიკასთან ამუშავდა გამამხვნევებელი სასმელის „სარინოს“ ჩამოსასხმელი საამქრო, საამქროს 200 ტონა სასმელი ჩამოასხა, რომელიც 170 ათასი მანეთი ფულად შემოსავალს მოსცემს, წმინდა მოგება კი 18 ათასი მანეთი იქნება.

გაუმჯობესდა მოსახლეობის საყოფაცხოვრებო მომსახურება; გაფართოდა სოფლად მომსახურების ქსელი.

რაიონში მოქმედებს სულორიოსა და ამაღლების ბალნეოლოგიური კურორტები. თითოეული ერთდროულად ემსახურება შესაბამისად 250 და 130 კაცს; კურორტ სულორში დამთავრდა საქმეების მეურნეობა, რაც საშუალებას მისცემს კურორტებს იმუშაონ წლის ყველა დროს. მალე დაიწყება საყმაწვილო ნაგებობის შენებლობა, კურორტ ამაღლებაში დაიწყო ახალი ტიპის საბაზანო-პოლიკლინიკის შენებლობა, რომელიც კიდევ უფრო გაზრდის კურორტის მომსახურების დონეს და გააუჯობესებს მკურნალობის ხარისხს. კურორტებზე ყველა პირობაა შექმნილი მშრომელთა კულტურული დასვენებისა და მკურნალობისათვის.

რაიონში მიმდინარეობს სამკალომეტრიანი სამბაგირო გზის მშენებლობა, რომელიც კიდევ უფრო მოსახერხებელს გახდის მაღალმთიან სოფელ გადიდთან და პიონერთა ბანაკთან დაკავშირებას. სატელეფონო ქსელში 3.000-ზე მეტი ბმონენტია.

რაიონში შემოყვანილია ბუნებრივი გაზი, რის შედეგადაც გაზიფიცირებულია რაიონში არსებული ყველა კომუნალური ბინა და სამსამეფო საკუთარი სახლი. ეს სამუშაოები გრძელდება.

რაიონის კომუნისტები, კომკავშირელთნი, თითოეული მშრომელი კიდევ უფრო ფართოდ გაშლიან სოციალისტურ შეჯიბრებას, რათა კიდევ უფრო უკეთესი მაჩვენებლებით შეხვდნენ სკკპ XXVII და საქართველოს კომპარტიის XXVII ყრილობებს. ასე რომ, ვანის რაიონი შენდება, მშენდება, წინ მიდის, ძლიერდება მისი ეკონომიკა და მაღლდება მშრომელთა ცხოვრების დონე.

ბ. ჩხაიძე,
„კომუნისტის“ საკ. კორ.

ვიეტნამი დამთავრდა

27 დეკემბერს მოსკოვიდან სამშობლოში გაემგზავრა რუმინეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის წევრი, რუმინეთის სოციალისტური რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრი ი. ვედუკა, რომელიც ოფიციალურ მეგობრულ ვიზიტად იყო სსრ კავშირში საბჭოთა მთავრობის მოწვევით.

აეროდრომზე იგი გააცილეს სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრმა, სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრმა ე. ა. შევარდნაძემ და სხვა ოფიციალურმა პირებმა.

(სტატიანი).

● ესპანეთი

მთავრობის მეთაურის გამოსვლა

მადრიდი. ეროვნული ტელევიზიით გამოსვლისას ესპანეთის მთავრობის თავმჯდომარე ფ. გონსალესი შეეხო ქვეყნის ნატო-ს ბლოკსა და „საერთო ბაზარში“ წევრობის საკითხს.

კანბერეტის მეთაური ყოველნაირად იცავდა თავის ცნობილ თეზისს იმის შესახებ, რომ ესპანეთი უსათუოდ უნდა დარჩეს ჩრდილოატლანტიკურ ალიანსში, ვინაიდან ამ შემთხვევაში იგი „უკეთ იქნება დაცული“.

ფ. გონსალესმა ნატოს ნაწილობის საკითხი დიუკადშია აგრეთვე 1986 წლის 1 იანვარს ესპანეთის ევროპის ეკონომიკურ გაერთიანებაში შესვლას. მისი თქმით „ჩრდილოატლანტიკურ ალიანსში მონაწილეობას დიდი მნიშვნელობა აქვს ჩვენი კავშირურთიერთობისათვის „საერთო ბაზრის“ ქვეყნებთან“.

● ნიკარაგუა

უხეში ჩაგვლენის მიუსაღებლად

მანაგუა. „ნიკარაგუა გადაუძლებს“ — მიმდინარე წლის ამ ლოზუნგს ფართოდ უპერს მხარს ნიკარაგუელი ხალხი, რომელიც მამაცურად უწევს წინააღმდეგობას ამერიკის შეერთებულ შტატების იმპერიალისტის სამხედრო, პოლიტიკურ და ეკონომიკურ აგრესიას.

ამერიკელი დაქირავებულის ტერორისტული აქციები, რომლებიც ანადგურებენ საკერძოორტო კულტურებს პლანტაციებს, აფეთქებენ სამრეწველო ობიექტებს, მნიშვნელოვან სიძნელეებს უქმნიან ნიკარაგუის ეკონომიკას. კონტრრევოლუციის მტრული გამოხდომების შედეგად მიყენებული მატერიალური ზარალი 1,5 მილიარდ დოლარს უახლოვდება.

ნიკარაგუის ფინანსურ-ეკონომიკური სიძნელეები გარომავდა ვაშინგტონს მიერ ნიკარაგუასთან ვაჭრობაში შემოღებული ემბარგოს შედეგად.

შექმნილმა სიძნელეებმა აიძულა რევოლუციური მთავრობა მიეღო მთელი რიგი საგანგებო ზომები ეკონომიკისა და ფინანსების დარგში.

ამერიკის შეერთებული შტატების უხეში ზეგავლენის მიუხედავად ნიკარაგუას კვლავ უწევენ ეკონომიკურ დახმარებას ლათინური ამერიკისა და დასავლეთ ევროპის მრავალი ქვეყანა. მტკიცდება და ვითარდება რევოლუციური რესპუბლიკის ყოველმხრივი უთანიერთობა საბჭოთა კავშირთან და სოციალისტური თანამეგობრობის სხვა ქვეყნებთან.

ვიზიტი დამთავრდა

27 დეკემბერს მოსკოვიდან სამშობლოში გაემგზავრა რუმინეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის წევრი, რუმინეთის სოციალისტური რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრი ი. ვედუკა, რომელიც ოფიციალურ მეგობრულ ვიზიტად იყო სსრ კავშირში საბჭოთა მთავრობის მოწვევით.

აეროდრომზე იგი გააცილეს სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრმა, სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრმა ე. ა. შევარდნაძემ და სხვა ოფიციალურმა პირებმა.

(სტატიანი).

● ესპანეთი

მთავრობის მეთაურის გამოსვლა

მადრიდი. ეროვნული ტელევიზიით გამოსვლისას ესპანეთის მთავრობის თავმჯდომარე ფ. გონსალესი შეეხო ქვეყნის ნატო-ს ბლოკსა და „საერთო ბაზარში“ წევრობის საკითხს.

კანბერეტის მეთაური ყოველნაირად იცავდა თავის ცნობილ თეზისს იმის შესახებ, რომ ესპანეთი უსათუოდ უნდა დარჩეს ჩრდილოატლანტიკურ ალიანსში, ვინაიდან ამ შემთხვევაში იგი „უკეთ იქნება დაცული“.

ფ. გონსალესმა ნატოს ნაწილობის საკითხი დიუკადშია აგრეთვე 1986 წლის 1 იანვარს ესპანეთის ევროპის ეკონომიკურ გაერთიანებაში შესვლას. მისი თქმით „ჩრდილოატლანტიკურ ალიანსში მონაწილეობას დიდი მნიშვნელობა აქვს ჩვენი კავშირურთიერთობისათვის „საერთო ბაზრის“ ქვეყნებთან“.

● ნიკარაგუა

უხეში ჩაგვლენის მიუსაღებლად

მანაგუა. „ნიკარაგუა გადაუძლებს“ — მიმდინარე წლის ამ ლოზუნგს ფართოდ უპერს მხარს ნიკარაგუელი ხალხი, რომელიც მამაცურად უწევს წინააღმდეგობას ამერიკის შეერთებულ შტატების იმპერიალისტის სამხედრო, პოლიტიკურ და ეკონომიკურ აგრესიას.

ამერიკელი დაქირავებულის ტერორისტული აქციები, რომლებიც ანადგურებენ საკერძოორტო კულტურებს პლანტაციებს, აფეთქებენ სამრეწველო ობიექტებს, მნიშვნელოვან სიძნელეებს უქმნიან ნიკარაგუის ეკონომიკას. კონტრრევოლუციის მტრული გამოხდომების შედეგად მიყენებული მატერიალური ზარალი 1,5 მილიარდ დოლარს უახლოვდება.

ნიკარაგუის ფინანსურ-ეკონომიკური სიძნელეები გარომავდა ვაშინგტონს მიერ ნიკარაგუასთან ვაჭრობაში შემოღებული ემბარგოს შედეგად.

შექმნილმა სიძნელეებმა აიძულა რევოლუციური მთავრობა მიეღო მთელი რიგი საგანგებო ზომები ეკონომიკისა და ფინანსების დარგში.

ამერიკის შეერთებული შტატების უხეში ზეგავლენის მიუხედავად ნიკარაგუას კვლავ უწევენ ეკონომიკურ დახმარებას ლათინური ამერიკისა და დასავლეთ ევროპის მრავალი ქვეყანა. მტკიცდება და ვითარდება რევოლუციური რესპუბლიკის ყოველმხრივი უთანიერთობა საბჭოთა კავშირთან და სოციალისტური თანამეგობრობის სხვა ქვეყნებთან.

კაცობრიობა გზაჯვარედინზე

გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალური მდივნის ხ. პერეს დე კუელიარის წერილი

ნიუ-იორკი. **გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალურმა მდივანმა ხ. პერეს დე კუელიარმა წაიკითხა წერილი 1 იანვარს მშვიდობის საერთაშორისო წლის დაწყების გამო.** დღეს კაცობრიობა გზაჯვარედინ ზე ა. მან უნდა აირჩიოს მომავლის გზა, ნათქვამია წერილში. ერთ გზას მივყავართ მშვიდობისაკენ, მეორეს — თვითმოსპობისაკენ. სამხედრო ხარჯების გადიდებისა და სულ უფრო რთულ სახეობათა იარაღისა და ტექნიკის შექმნის შედეგად ბირთვული მოსაობის სიფრთხემ კრიზისულ ზღვარს მიაღწია.

მშვიდობის საერთაშორისო წელი, აღნიშნავს ხ. პერეს დე კუელიარი, საშუალებას აძლევს ევროპის ერთიანებული ერების ორგანიზაციის წევრ სახელმწიფოებს მთავარი ყურადღება მიაპყრონ მშვიდობის პრობლემებსა და პერსპექტივებს. წლის პროგრამა, რომელიც შეიცავს სამ ძირითად მიმართულებას — მშვიდობასა და განიარაღებას, მშვიდობასა და განვითარებას, მშვიდობასა ადამიანებს ელემენტარული საჭიროებანი მთელ მსოფლიოში. საჭიროა აგრეთვე საერთო ძალისხმევა, რათა ბოლო მოეღოს ყველა ფორმის უთანასწორობასა და დისკრიმინაციას, განსაკუთრებით ანარქიულის პრაქტიკას. საერთაშორისო თანამშრომლობა და დიალოგი საბაჯ გადაწყვეტის მნიშვნელოვან გზებს როგორც ამ, ისე სხვა დარგებში.

ამერიკელ ექიმთა ასოციაციის გენერალური მდივნის ბ. ლოუნის ინიციატივა. ამერიკელ ექიმთა ასოციაციის გენერალური მდივნის ბ. ლოუნის ინიციატივა, ეფუძნება ბირთვული ომის ეპიდემიოლოგიურ, ეკოლოგიურ, ეკონომიკურ, სოციალურ, ფსიქოლოგიურ, ეთიკურ, ეროვნულ-ეთნიკურ, ეროვნულ-ეთნიკურ, ეროვნულ-ეთნ

ქართველ ხუროთ-მოძღვართა „ოქროს იუბილე“

საქართველოს არქიტექტორთა კავშირმა აღნიშნა თავისი ორმოცდაათი წლისთავი. ამ ღირსშესანიშნავ მოვლენას მიეძღვნა საქართველოს ხუროთმოძღვართა შემოქმედებითი ორგანიზაციის XIV პლენუმი, რომელიც გაიმართა რესპუბლიკის ჟურნალისტთა სასახლეში.

— საბჭოთა საქართველოს არქიტექტორთა წინაშე დასახულია პასუხსაგები და რთული ამოცანა, — თქვა პლენუმის გახსნისას საქართველოს სსრ არქიტექტორთა კავშირის გამგეობის თავმჯდომარემ, სსრ კავშირის არქიტექტორთა კავშირის გამგეობის მდივანმა, რესპუბლიკის დამსახურებულმა არქიტექტორმა ნ. მგალობლიშვილმა. — ერთი მხრივ იგი გამოიხატება იმით, რომ ვიყოთ ღირსნი წარსულის იმ ოსტატთა ქმნილებებისა, რომლებმაც ქართული არქიტექტურა მსოფლიო კულტურის უნიშვნელოვანეს მოვლენათა გვერდით დააყენეს. მეორე მხრივ, უნდა შეეძლოთ ახალდელი ეპოქის შესაფერისი ნაგებობანი, რომლებიც შეესაბამება ჩვენი სოციალისტური სინამდვილის მთიხოვნილებებს. სწორედ ამ კეთილშობილურ მიზანს ემსახურება ქართველ ხუროთმოძღვართა შემოქმედებითი ორგანიზაცია თავისი ნახევარი საუკუნის არსებობის თანძინლზე.

პლენუმზე მოხსენება გააკეთა საქართველოს არქიტექტორთა კავშირის მდივანმა, საქართველოს სსრ ხელოვნების დამსახურებულმა მოღვაწემ ს. კინწურაშვილმა.

„უბილარის მიესალმნენ სსრ კავშირის არქიტექტორთა კავშირის გამგეობის მდივანი, სსრ კავშირის სამხატვრო აკადემიის ნამდვილი წევრი, სსრ კავშირის სახალხო არქიტექტორი ე. როზანოვი და საქართველოს სსრ მხატვართა კავშირის მდივანი, რესპუბლიკის სახალხო მხატვარი დ. თაყაიშვილი.

წაიკითხეს სსრ კავშირისა და მომძე რესპუბლიკების შემოქმედებითი კავშირებისაგან გამოგზავნილი მოსალოცი დეპეშები.

შეკრებილი მუსიკალური სალამი უძღვნეს საქართველოს სახელმწიფო ფილარმონიის „ცისფერი ტრიოს“ მონაწილეებმა, რომლებიც პროფესიით არქიტექტორები არიან.

უხუცეს ქართველ ხუროთმოძღვრებს გადაეცათ საქართველოს სსრ არქიტექტორთა კავშირის საპატიო სიგელები.

პლენუმს ესწრებოდნენ საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მდივანი გ. ანდრონიკაშვილი და ცენტრალური კომიტეტის კულტურის განყოფილების გამგე ნ. ჯანშვიძე.

(საქინფორმი).

„ კომუნისტის“ ფოტოკონკურსი

საახალწლო განწყობილება

დ. იაკობაშვილის და ს. კილპაძის ფოტო.

ფერილი რედაქციას

მინდინარე წლის 17 იანვარს გაზეთ „კომუნისტში“ გამოქვეყნდა ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორის, პროფესორ გ. მიქაძის წერილი „სიწუხარს ესე“, რომელშიც კრიტიკულად არის განხილული ზოგიერთი ჩემი პუბლიკაცია.

მას შემდეგ „უკვე კარგა ხანი გავიდა და საშუალება მქონდა გამეანალიზებინა ყველფერი, გამეაზრებინა და გადაეწყვიტე ამ წერილით მივმართო რედაქციას:

საყოველთაოდ ცნობილი ამბავია, რომ არ არსებობს უნაკლო და უხარვეზო არც ერთი ნაშრომი. ასევე არ არსებობს არც ერთი კრიტიკული წერილი (თუნდაც ტენდენციური), რომელიც ჭეშმარიტების სასარგებლო მარცვალს არ შეიცავდეს. ამიტომ ყოველი კეთილსინდისიერი ავტორი მადლობის კრძალობით უნდა იღებდეს ყოველ საქმიან შენიშვნას (სხვა სიმენი, როგორი კეთილმოსურნეობით არის იგი მოწოდებული) და ითვალისწინებდეს თავის მომავალ მუშაობაში. ასეა ამ შემთხვევაშიც უფროსი კოლეგის სწორი შენიშვნები იეანე. მაჩაბლის შესახებ ი. ჯუონის მოგონებების 1928 წლის „მნათობისეულ“, თუ აკაკის ორი ლექსი-ეპიტაფიის „შ. გოზალიშვილისეულ 1965 წლის პუბლიკაციათა მითითების აუცილებლობაზე, ასევე საჭირო იყო სათანადო კონტექსტში ვ. დონდუასეული ითნა ხელაშვილის დადების თარიღის (1770 წ.) მოყვანა; მოპაექრეს ვეთანხმები, რომ შესაძლოა მარილეაკ არ იყო საჭირო აკაკის ლექსის „მარიას“ ზოგიერთი სტრიქონის სამზეოზე გამოტანა. ამას მკითხველი ისე ნუ გაგვიგებს, თითქოს, აქ აღნიშნული ყოველ ცალკეულ შემთხვევაში, ჩემს ნაშრომებში წინამორბედი პუბლიკაციებისგან რაიმე კუთხით განსხვავებული კომენტარები ან ახალი მასალები არ მჭონდეს გამოყენებული. მაგრამ მაინც მიმაჩნია, რომ გაზეთის კრიტიკა უთუოდ მართებული იყო. საერთოდ კი, იქნებ ასეთ საკითხებზე კამათი უფროსებისა აკადემიურ ორგანოებში ხდებოდეს.

ამასთან ერთად ზოგიერთი აუცილებელი განმარტების გამოუთქმელობა უპირველესი და ავტორატეტული რეცენზიაციური გაზეთის, მისი კომპეტენტური რედაქციისა და მიღიონიანი მკითხველის უპატივცემლობა იქნებოდა.

სანმეშოდ შეეჩერდები რამდენიმე მათგანზე:

1983 წლის დეკემბერში გაზეთ „თბილისში“ ფურცლებზე ჩემ მიერ გამოქვეყნებული ოლდ გურამიშვილი-ჟაკეიავის 10 უცნობი წერილი ილია ჭავჭავაძისადმი, პროფ. გ. მიქაძის მტკიცებით, ფურმე ჯერ კიდევ 1951 წელს გამოცემულ პროფ. შ. გოზალიშვილის წიგნში „ილია ჭავჭავაძის იატაგანში (აღწერილობა)“ ყოფილა „აღნუსხული“, მაშასადამე, ამის გამო, „დიდი ხნის ცნობილიც, შესწავლილიც და გამოქვეყნებული“.

სინამდვილეში, შ. გოზალიშვილს ამ წიგნში ოლდ ჭავჭავაძის ათასუ რომელმე წერილი, არამედ ამ წერილებიდან ერთი სტრიქონიც, ერთი სიტყვაც არ ალია გამოქვეყნებული (იხ. გვ. 127, 134, 135, 136, 138). დამსახურებულ მკვლევარს ეს არც ევალებოდა: იგი ხომ ილია ჭავჭავაძის წერილების აღწერილობას გვთავაზობდა, და არა ილიასა და ოლდს მიმოწერის პუბლიკაციას!

პროფ. გ. მიქაძე გვეუბნება ოქსფორდის ბიბლიოთეკაში დაცული „ვეფხისტყაოსნის“ ერთ-ერთი ხელნაწერის ჩემ მიერ გაზეთ „კომუნისტში“ (25. XII. 1981) გამოქვეყნებული აღწერილობის გამო და ისეთ ვითარებას ხატავს, თითქოს, დასახელებული არ მყავდეს წინამორბედი ავტორები. არადა, სინამდვილეში, ამ საკითხთან დაკავშირებით დამოწმებული მყავს დ. ლანგი, ფ. ბარეტი, ს. ყუბანეიშვილი და ს. ცაიშვილი. რაც შეეხება გ. მიქაძის 1974 წელს გამოქვეყნებულ სპეციალურ ნარკვევს, მართალია. სტგაზეთო წერილში გამორჩენილია, მაგრამ სამაგიეროდ, საგანგებოდ დავიმოწმე ჩემს წიგნში „ბედნიერებისა და სათნოების საუნჯე“ (თბ., 1984. გვ 452).

ამჯერად აქ მეტს არაფერს ვიტყვი პროფ. გ. მიქაძის დანარჩენ შენიშვნებზე, რადგან ვფიქრობ ისინი დაწერილებით განვიხილო სათანადო სამეცნიერო ორგანოში.

და ბოლოს, სრული გულწრფელობით და ბაზგასმით მინდა აღვნიშნო: რაც შეეხება „სარედაქციო მინაწერში“ ჩემი მუშობისა და საქმიანობის (დადებით შეფასებასთან ერთად) რედაქციის მიერ აშკარად კეთილმოსურნე, მეგობრული პოზიციებიდან გამოთქმულ გულწრფელ და უეშმაკო ბოდიშებს — ცხოვრებაში, ადამიანებთან ურთიერთობისას სწორი პოზიციის შერჩევის, ამასთან ლოგიკური, სამართლიანი პრინციპების ხელმძღვანელობის, საკუთარი გზით სიარულთან ერთად წინამავალთა პატივისცემის შესახებ, მოგახსენებთ, რომ არც ერთ სიტყვა მოაზროვნე ადამიანს და, ცხადია, მეც უფლება არა მაქვს მასზე უარი ვთქვა. მთელი ჩემი საქმიანობის მიზანია ამ მაღალი პრინციპიულობით ვემსახურო მეცნიერებასა და საზოგადოებას.

ბურამ შარაძე,
შ. რუსთაველის სახელობის ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტის განყოფილების ხელმძღვანელი, ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი.

,,ოქროს იუბილე“

110 წლის წინათ, 1875 წელს პეტერბურგში, სახელგანთქმულ მარიამის თეატრში (ახლანდელ ლენინგრადის ს. მ. კიროვის სახელობის ოპერისა და ბალეტის აკადემიურ თეატრში) უდიდესი წარმატებით დაიდგა ოპერა „დემონი“ — გამოჩენილი რუსი პოეტისტის, კომპოზიტორის, დირიჟორის, პედაგოგისა და საზოგადო მოღვაწის ანტონ გრიგოლის ძე რუბინშტეინის ერთ-ერთი საუკეთესო ნაწარმოები. ოპერის პრემიერამდე ათი წლით ადრე რუბინშტეინის ცხოვრებაში ღირსშესანიშნავი მოვლენა მოხდა: ცოლად შეირთო გადამდგარი ოფიცრის, ნოვგოროდის გუბერნიაში მდებარე არცთუ ისე დიდი მამულის „გლუბოკოეს“ მფლობელის ქალიშვილი ვერა ალექსანდრეს ასული ჩიკუანოვა — სხვა წყაროებით — ჩიკუეანოვა (ჩიქოვანი). ქორწილი 1865 წლის 30 ივნისს (12 ივლისს) გადაიხადეს ბადენ-ბადენში. მას დამატებულთა მცირერიცხოვანი ჯგუფი დაესწრო, მათ შორის ცნობილი მომღერალი, ე. ტურგენევის საუკეთესო მეგობარი პოლინა ვიარდოტი.

თემას ოდნავ გადადუნვევთ და მკითხველს შევახსენებთ, რომ ჩიქოვანთა საგვარეულოს ზოგიერთი წარმომადგენელი, რომელთა შორის შემდეგ განსაკუთრებით გამოჩინა თავი როგორც გეოგრაფმა და კარტოგრაფმა მაია (მარიამ) ჩიქოვანმა, პეტერბურგის ქართელ კოლონიას ჯერ კიდევ 1804 წელს შეუერთდა იმათთან ერთად, ვინც საქართველოდან გადასახლებულ დაქერვებულ დედოფალ დარეჯანს ახლდა.

ა. რუბინშტეინმა ვ. ჩიქოვანი 1859 წელს გაიცნო. იგი მაშინ 18 წლისა იყო — ანტონზე 12 წლით უმცროსი. თანამედროვეთა აღწერით ეს იყო მაღალი, ტანეანარი, უყორესად მომხიბლავი ქალიშვილი. გონიერ სახეს ეშხს მატებდა მწველი, ფიქრიანად მზირალი მუქი თვალები. ნატიფი და მოხდენილი ქალიშვილი ჩიხებულად ცეკვავდა, საუკეთოდ იცოდა ფრანგული, ძალიან უყვარდა მშობლები, დები. მის არსებაში ტემპერამენტიც შეხამებული იყო მეოცხებეოთასთან, ძახვილგოხეირება — სანტიმენტალობასთან. „ანტონი შეიკავსთან დაუკავშირებლად გაიცინა, — იგონებდა ვ. ჩიქოვანი. — სამხატვრო აკადემიაში მოწყობილ კოსტიუმირებულ მეკლესიაზე შევხვდით ერთმანეთს. მას პილიგრიმის კოსტიუმი ეცვა, მე — იტალიელი ქალისა. ახტოხს დიდად უყვარდა ცეკვა. მაშინ ჯერ კიდევ არ მოძესინა მისი დაკვრა და პირველი ნაბიჯები ცხოვრების გზაზე შტრაუსის ვალსის ჰანგის თანხლებით გადავდგით“.

მაგრამ ესოდენ სწრაფად შობილი სიყვარული ასევე სწრაფად კინალამ ძინავლა. ვერას მაშას — ალექსანდრე ჩიქოვანს ოჯახისათვის დამამცირებლად მიაჩნდა ქალიშვილის ქორწინება ხელმოკლე მსახიობთან; საბედნიეროდ, მან თავისი ვერ გაიტანა. კომპოზიტორმა კვლავ აუხსნა სიყვარული ქალიშვილს. „მან, — წერდა ვერა დებს, — დაახლოებით ასე მითხრა:

— გადაწყვიტეთ: მოიშორეთ ინერტულობა, უარყავით ყველა პირობითობა, მაღალი საზოგადოების ქარაფშუტული ცხოვრება, გამოავლიხეთ ნებისყოფა. სითამაძე. რად უნდა ბაძავდეთ სხვებს? რად უნდა ჰგავდეთ უსათუოდ ყველას?

— თქვენ გსურთ, რომ არაფერს ვგავდე?!

— არა... **არავის!** (ხაზგასმულია ა. რუბინშტეინის მიერ — რ. დ.). როგორ არა გლდით ასეთი უნდილი ცხოვრება?

ვერა დათანხმდა და ისინი ერთად გაემგზავრნენ ბადენ-ბადენს, სადაც მან სიმღერაში დაიწყო მეცადინეობა პ. ვიარდოსთან. ამ წყვილმა სამუდამოდ დაუკავშირა თავისი სიცოცხლე ერთმანეთს და სადი შვილი — ვიკეი (ოლგა და საშა) და ქალიშვილი — (ანია) გააჩინა.

ვერას, რომელმაც გვარიანად იცოდა საქართველოს და მთლიანად აღმოსავლეთის ისტორია მშობლების ნაამბობით, ეტყობა, გარკვეული წვლილი მიეძღვის იმაში, რომ მისმა მეუღლემ მრავალი ნაშრომი შექმნა აღმოსავლეთ თემაზე, ძირითადად ეს ნაწარმოებები სწორედ ქორწინების პერიოდში დაიწერა. მაგალითად, დიდად პოპულარული იყო მისი თორმეტი „სპარსული სიმღერა“, რომანსები „ხახალი“, „თოგის მწვერვალები“, ოპერა „ხაჯი აბრეკი“ ალ. ლერმონტოვის სიტყვებზე. შესანიშნავი რომანსი „აზრა“, „ლეკური“ (ფორტეპიანოსთვის), აღმოსავლური მელოდიები ოპერაში „ფერამორსი“, ხოლო სიმღერამ „ბობოქარ ტალღად მოღელავს მტკვარი“ თ. ზალიაპიხის გენიალური ინტერპრეტაციით მსოფლიო სახელი მოიპოვა.

ბევრი თანამედროვისა და მუსიკათმცოდნის მოწმობით, ქართული სიმღერები და ცეკვები ა. რუბინშტეინს გააცნეს აგრეთვე ხარლამპი საკანელაშ, პეტერბურგის კონსერვატორიის სტუდენტმა 60-იან წლებში, შემდგომში მომღერალმა და საგულდო დირიჟორმა, ქართული სამუსიკო განათლების ფუძემდებელმა, მელტონ ბალანჩივაძემ, ალიო მიზანდარმა.

ასე თანდათანობით უახლოვდებოდა ა. რუბინშტეინი თავისი ოცნების ახდომას — ოპერა „დემონის“ შექმნას. XIX საუკუნის მეორე ნახევარში ლერმონტოვის „დემონის“ კითხვისას ყველას როდი ესმოდა, რომ პოემაში ხორცი შეისხა ცოცხალი ადამიანების ეროვნულმა თვისებებმა და ეროვნულმა ყოფამ. ამიტომაც აღიშფოთა მარიამის თეატრის დირექციის პროექტმა, რომ ოპერის მოქმედება საუკუნეთა სიღრმეში გადაეტანა და მისთვის ზოგადადამოსავლური ელფერი მიენიჭებინა. იგი წერდა: „მე-7 საუკუნის კავკასია? რატომ? რა საჭიროა აქ ხეტიალსპარსული, ნახევრადნდოური, ნახევრადბიზანტიური კოლორიტი? დემონის ბომ ამა—როგორც რუსებმა, ისე ქართველებმა, ერთხმად განაცხადეს: სიმღერაში „ისაკარა არაგვზე დადგიდარო“, ქართული სიმღერების „ბუნდოვან გულს“ და „გულნარას“. მელოდიებია გამოყენებულია.

სამოცდაათიანი წლების ბოლოს ა. რუბინშტეინსა და ვ. ჩიქოვანს შორის ერთგვარმა უთანხმოებამ იჩინა თავი. იგი ძირითადად იმის გამო ხდებოდა, რომ ცოლი მაღალი საზოგადოების პოზიციებიდან უდგებოდა ბარემ სამყაროს, ქმარი კი ხშირად მოგზაურობდა, მოხეტიალე ვირტუოზად იქცა. თუ ოჯახური ცხოვრების პირველ წლებში ა. რუბინშტეინს ცოლ თან დაჰყვდა, შემდგომში, როგორც თვითონ წერდა, „ყოველთვის მარტო გზაგვრობდა“. ვ. ჩიქოვანს დაესარებული ჰქონდა შვილების მოვლა (რომლებიც ხშირად ავადმყოფობდნენ) და ოჯახის გაძღოლაც. მაგრამ, როგორც კომპოზიტორის შემოქმედების მკვლევრები წერენ, მას აზრადაც არ გაუვლია ოდესმე ოჯახური ურთიერთობის შეცვლა, ვინაიდან უყვარდა შვილები და ოჯახურ ძოვალეობასაც ძლიერ გრძნობდა“.

,,ᲬᲐᲠᲡᲣᲚᲘᲡ ᲤᲣᲠᲪᲚᲔᲑᲘ“

ᲐᲜᲢᲝᲜ ᲠᲣᲑᲘᲜᲨᲢᲔᲘᲜᲘ, ᲕᲔᲠᲐ ᲩᲘᲥᲝᲕᲐᲜᲘ ᲓᲐ ᲥᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲡᲐᲛᲥᲐᲠᲝ

1891 წლის 18 ივნისს ა. რუბინშტეინი თბილისში ჩამოვიდა. აი, რას წერს იმჟამად თბილისში მცხოვრები თეატრალი, რუბინშტეინის მეგობარი ვ. ყორღანოვი: „ანტონ გიორგის ძემ ჩვენთან ზაფხული სამი თვე დაჰყო. თბილისში ჩამოსვლის პირველი დიდანვე დაინტერესდა იგი მოსახლეობის შინაური და საზოგადოებრივი ცხოვრებით. იგი მრავალ საათს ატარებდა ხოლმე მეზურნეებსა და მესახლურეებს შორის, გულდასმით უსმენდა მათ, ეცნობოდა საკოვების დაპაპარსა და მათი გამოყენების ჩვეულებს, იძლეოდა აუოაცხელ შეკითხვას.

მესაზაღვრეთა ჰანგებში ანტონ გრიგოლის ძემ ბევრი ლამაზი, გულში ჩამწედნი მელოდია ნა ორიგინალური რიტმი პოვა, როგორც თვითონ აღიარებდა.

თბილისში იგი რამდენიმე კონცერტს დაესწრო, შემდეგ კოჯორში დასახლდა ი. პიტოევის, — თბილისის არტისტული საზოგადოების დამაარსებლისა და თავმჯდომარის აგარაკზე. დილაადრიან, როცა რუბინშტეინი ფორტეპიანოზე უკრავდა, ამ სახლის გარშემო ჯერ ადგილობრივი მცხოვრებნი, მერე „ეი მეზობელი სოფლებიდან და თბილისიდანაც კი სპეციალურად ჩამოსული მრავალრიცხოვანი აუდიტორია იყრიდა თავს. თანდათანობით ამ მოეძალა ხალხი, ითამაშა ენის ტელეკურსი. 14.15 — კონცერტი. 15.10 — მოკლემეტრაჟიანი ფილმი „მან უკან მოიხედა“. 15.40 — მულტფილმი. 15.55 — საინფორმაციო გამოშვება. 16.20 — შეჯიბრებათა ინტელექტუალური ენა. 16.50 — „ქართული სატელევიზიო ფოლკლორული ფილმი „ოწყვნა ზღაპარი“. 17.10 — კინომოზაიკა. 17.55 — საბჭოთა ცხოვრების წესი. „ხიდკარული ჩანახატები“. 18.35 — სკკპ XXVII ყრილობის შესახებ ვეფრად. „დეპუტატი და ცხოვრება“. 19.00 — „მობუქნთანელ მოედანი“. 19.25 — ლიტერატურული თეატრი. ილია ჭავჭავაძე — „ბანდეგელი“. (კითხულობს რესპუბლიკის სახალხო არტისტი ტ. საყვარელიძე). 20.00— მოამბე. 21.00 — „ბუსეკა-85“. 22.00 — „ვრემია“. 22.35 — მხატვრული პროგრამა „ფლმი, მსახიობი, როლი“.

მეორე პროგრამა. 17.05 — კინონარკვევი. 17.15 — მასწავლებლის საათი — ქართული ლიტერატურა. 18.00 — მულტიპლიკაციური ფილმი. 18.10 — ფიზიკის გაკვეთილი.

30 დეკემბერი

პირველი პროგრამა. 9.00 — „ვრემია“. 9.40 — მოამბე. 10.33 — მოსწავლეთა ზამთრის არდადეგების გამო. სატელევიზიო კინოდარბაზი ბავშვებისათვის „ცისკარა“. ქართული მხატვრული ფილმი „ჯადოსნური ფანქარი“. 11.40 — კონცერტი. 13.00 — ტელეკურსი ლოგიკაში. სანინო დავალების ანალიზი მაოემატიკაში. 13.30 — საინფორმაციო გამოშვება. 13.45 — ეკონომიკის კურსი. 14.15 — „შეხვედრა ლილი გეგელიასთან“ (გამმეორებით). 14.35 — „ქართული მუსიკა“ — საკავშირო პრესის ფურცლებზე. 15.05 — საერთაშორისო მიმმოხილველები ჩვენს სტუდიაში. 15.50 — ფილმ-კონცერტი „მხიარული ქალაქი“. 16.05 — საინფორმაციო გამოშვება (რუსულ ენაზე). 16.15 — მოსწავლეთათვის — რუსული ენა. 16.45 — თბილისის კინოოპერატორის ეკრანებზე. 16.55 — მულტიპლიკაციური ფილმი „მაჯაჭინის ზარდახშა“. 17.15 — მოსწავლეთათვის, „ჯადოსნური სალვაპი“. 17.50 — განსახდებები. 17.55 — საქართველოს ისტორია. 18.25 — „ხალხთა მეგზე კავშირი“ (საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის შექმნის დღისთან დაკავშირებით). 19.05 — ქართული სატელევიზიო დოკუმენტური ფილმი „თეთრი ეტიუდი“. 19.15 — სკკპ XXVII ყრილობის შესახებ ვეფრად. „ყველაე გამარჯვებით ეგვლის, მამულო!“. 19.45 — „დღეს მსოფლიოში“ (მ.). 20.00 — მოამბე. 20.35 — ხალხური შემოქმედება. „თავლთაი“. 21.10 — „მრავალეროვანი ეკრანი“ (ეძღვნება საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების შექმნის დღეს). 22.00 — „ვრემია“. 22.35 — მწერალთა ნობელიანი. 23.15 — ჩვენი პრემიერა. სატელევიზიო ვიდეოფილმი „ცეკვავს ნინო ანანიაშვილი“ (საქართველოს ტელევიდენტების სტუდიის ნაწარმოები). 24.00 — საინფორმაციო გამოშვება.

მეორე პროგრამა. 17.10 — მხატვრული ფილმი „შამაკაცები მოაამი“. 18.25 — სატელევიზიო დოკუმენტური ფილმი „ქარხანას — მემკვიდრეობანი“.

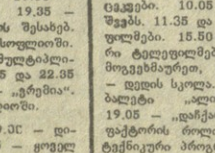

29 დეკემბერი

პირველი პროგრამა. 9.00 — „ვრემია“. 9.35 — ტელეფილმი „მთის ბატი“. 10.00 — უკრავენ ბ. ოიგოვი (ბალალაიკა) და ი. ჩერნეგი (ვიტარა). 10.20 — „სპორტლოტო“. 10.30 — მაღეიკარა. 11.00 — ხალხური მელოდიები. 11.15 — „მეგობრების სახეები“. 12.00 და 15.30 — ახალი ამბები. 15.50 — ადამიანი და ბუნება. 16.30 — კინეკრატი. 17.00 — ახალი ამბები. 17.05 — კონცერტი. 17.30 — ფილმი — ბავშვებს. 19.35 — „ბრიკის პროფილაქტიკის“ შესახებ. 19.45 — დღეს მსოფლიოში. 20.00 — „ზღაპრები მულტიპლიკაციის შესახებ“. 20.45 და 22.35 — კონცერტები. 22.00 — „ვრემია“. 0.15 — დღეს მსოფლიოში.

მეორე პროგრამა. 9.30 — დილის ვარჯიში. 9.15 — ყოველ ნახატში მზეა. 9.30 — რიტმული ტანვარჯიში. 10.00 — რუსული მეტყველება. 10.30 — კონცერტი. 10.55 — დოკუმენტური ტელეფილმები. 11.25 — ბეთოვენი. № 5 სიმფონია. 12.00 — ცხოველთა სამყაროში. 13.00 — ატლანტალი-85. 13.25 — ტუბრად ზღაპრთან. 15.05 — ვეიამპოვნე ჩვენი კორესპონდენტები. 15.35 — მელოის შესწორ ზოიომნადი (უნგრეთი). 16.00 და 19.00 — ახალი ამბები. 19.15 — კომპოზიტორი რ. შჩედრინი. 20.00 — ახალგაზრდული სპექტაკლების ფესტივალი თბილისში. 21.00 — „ძალი ნებისა, პატარებო!“. 21.15 — „მასწავლებელი“. ტელენარკვევი ტ. მალეევას შესახებ. 21.40 — რეკლამა. 21.50 — სამეცნიერო-პოპულარული ფილმი „ჰიპოთეზა“. 22.00 — „ვრემია“. 22.35 — მოკლემეტრაჟიანი მხატვრული ტელეფილმები „ელვა“ და „მიხაკი“. 23.15 — ახალი ამბები.

30 დეკემბერი

პირველი პროგრამა. 9.00 — „ვრემია“. 9.35 — საბჭოთა კავშირის ხალხთა სიმღერები და ცეკვები. 10.05 — ფილმი ბავშვებს. 11.35 და 19.35 — მულტფილმები. 15.50 — დოკუმენტური ტელეფილმები. 16.30 — გამოგეგზავნეთ. მეგზეკენო! 17.05 — დედის სკოლა. 17.35 — ფილმბალეტი „ალისფერი ავრები“. 19.05 — „დაჩქარება“. ადამიანის ფატერის როლი სამეცნიერო-ტექნიკური პროგრესის პირობებში. 19.45 — დღეს მსოფლიოში. 20.00 — ჩვენი ცხოვრების პროგრამა. განვიხილავთ სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პროექტებს. 20.15 — პოეკი. 22.00 — „ვრემია“. 22.35 — საესტრადო ნომერი. 0.20 — დღეს მსოფლიოში.

მეორე პროგრამა. 9.00 — დილის ვარჯიში. 9.15 — დოკუმენტური ფილმი „აგიტატორი ბრიგადაში“. 9.35 — მაღეიკარა. 10.10 — უკრავს ა. ციგანკოვი (ფორტა). 10.30 — რუსული მეტყველება. 11.00 — რუმინეთის ანსამბლის „ეოეროშორეულის“ კონცერტი. 11.30 — მეცნიერება და ცხოვრება. 12.00 — დოკუმენტური ტელეფილმი „არა მარტო პირადული...“. 12.20 — ფილმი — ბავშვებს. 13.35 — საბჭოთა კავშირის ერების შესახებ. 14.00 — საყმაწვილო მუსიკალური ტელეფილმი. 19.20 — რეკლამა. 19.35 — მხატვრული ტანვარჯიში. 20.15 — თანამეგობრობა. 21.00 — „ძალი ნებისა, პატარებო!“ 21.20 — რიტმული ტანვარჯიში. 21.50 — ლისტი. № 6 უნგრული რაფსოდია. 22.00 — „ვრემია“. 22.35 — მხატვრული ტელეფილმი „ფიფქია ხომ არ გამოუძახებიათ?“.

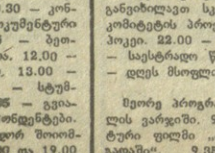

29 დეკემბერი

პირველი პროგრამა. 9.00 — „ვრემია“. 9.40 — მოამბე. 10.20 — მოსწავლეთა ზამთრის არდადეგების გამო. სატელევიზიო კინოდარბაზი ბავშვებისათვის „ცისკარა“. ქართული მხატვრული ფილმი „ჯადოსნური ფანქარი“. 11.30 — „მუსიკალური ფოსტა“ (ანამეორებთ). 12.20 — სამეცნიერო-პოპულარული ფილმი. 13.00 ფიზიკის ტელეკურსი. 13.30 — საინფორმაციო გამოშვება. 13.45 — პბიტურიენტებისათვის — ქართული ენის ტელეკურსი. 14.15 — „ცისკარა“. ქართული მხატვრული ფილმ-ზღაპარი „ჯადოსნური ფანქარი“. 11.40 — კონცერტი. 13.00 — ტელეკურსი ლოგიკაში. სანინო დავალების ანალიზი მათემატიკაში. 13.30 — საინფორმაციო გამოშვება. 13.45 — ეკონომიკის კურსი. 14.15 — „შეხვედრა ლილი გეგელიასთან“ (გამმეორებით). 14.35 — „ქართული მუსიკა“ — საკავშირო პრესის ფურცლებზე. 15.05 — საერთაშორისო მიმმოხილველები ჩვენს სტუდიაში. 15.50 — ფილმ-კონცერტი „მხიარული ქალაქი“. 16.05 — საინფორმაციო გამოშვება (რუსულ ენაზე). 16.15 — მოსწავლეთათვის — რუსული ენა. 16.45 — თბილისის კინოოპერატორების ეკრანებზე. 16.55 — მულტიპლიკაციური ფილმი „მაჯაჭინის ზარდახშა“. 17.15 — მოსწავლეთათვის, „ჯადოსნური სალვაპი“. 17.50 — განსახდებები. 17.55 — საქართველოს ისტორია. 18.25 — „ხალხთა მეგზე კავშირი“ (საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის შექმნის დღისთან დაკავშირებით). 19.05 — ქართული სატელევიზიო დოკუმენტური ფილმი „თეთრი ეტიუდი“. 19.15 — სკკპ XXVII ყრილობის შესახებ ვეფრად. „ყველაე გამარჯვებით ეგვლის, მამულო!“. 19.45 — „დღეს მსოფლიოში“ (მ.). 20.00 — მოამბე. 20.35 — ხალხური შემოქმედება. „თავლთაი“. 21.10 — „მრავალეროვანი ეკრანი“ (ეძღვნება საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების შექმნის დღეს). 22.00 — „ვრემია“. 22.35 — მწერალთა ნობელიანი. 23.15 — ჩვენი პრემიერა. სატელევიზიო ვიდეოფილმი „ცეკვავს ნინო ანანიაშვილი“ (საქართველოს ტელევიდენტების სტუდიის ნაწარმოები). 24.00 — საინფორმაციო გამოშვება.

მეორე პროგრამა. 17.10 — მხატვრული ფილმი „შამაკაცები მოაამი“. 18.25 — სატელევიზიო დოკუმენტური ფილმი „ქარხანას — მემკვიდრეობანი“.

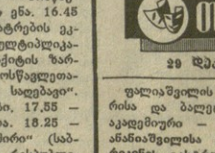

29 დეკემბერი

უალიანოვილის სახელობის „ბავრისა და ბალეტის სახელმწიფო აკადემიური — ფოლადი (ნინო ანანიაშვილისა და ეიქტორ ბარიკინის გასტროლები); აბაშიძის სახელობის მუსიკალური კომედიის — ბედნი სახლი (ლესინი), კაბალევი ბაშზე (ვრემიერა); თბილისის სახელმწიფო დრამატული — ჭინჭრაკა (ლესინი და სალამოს).

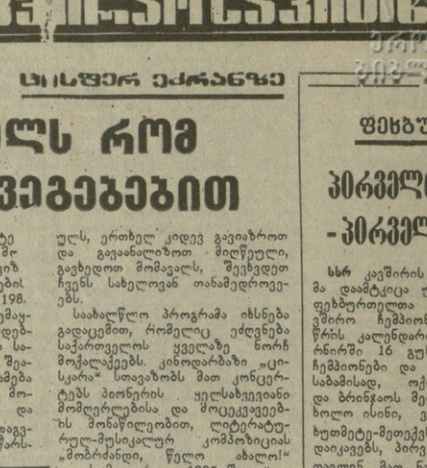

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲐᲥᲘᲗᲮᲔᲑᲘ

ᲪᲘᲡᲤᲔᲠ ᲔᲙᲠᲐᲜᲖᲔ

1986 ᲬᲚᲘᲡ ᲠᲝᲛ ᲕᲔᲒᲕᲔᲑᲔᲑᲘᲗ

მრავალფერადი, საინტერესო საახალწლო პროგრამა მიმზადა საქართველოს ტელევიზიამ ამ რესპუბლიკის მშრომელების თვის. 31 დეკემბერს — 198. წლის ბოლო დღეს — ტელემაყურებლებს, ალბათ, გაუკვირდებათ არჩევანი რომელმე ერთ სადღესასწაულო გადაცემაზე შეაჩერონ. პროგრამა შეესაბამება ყველა ასაკის მაყურებლის მოთხოვნილებებს, გემოვნებასა და კარგ განწყობილებას. იგი დაგვეხმარება დავუბრუნდეთ წარსულს, ერთხელ კიდევ გავიაზროთ და გავიანალიზოთ მიღწეული, გავხედოთ მომავალს, შევხვდეთ ჩვენს სახელოვან თანამედროვეებს.

საახალწლო პროგრამა იხსნება გადაცემით, რომელიც ეძღვნება საქართველოს ყველაზე ნორჩ მოქალაქეებს. კინოდარბაზი „ცისკარა“ სთავაზობს მათ კონცერტებს პიონერის ყელსახვევიანი მომღერლებისა და მოცეკვეების მონაწილეობით, ლიტერატურულ-მუსიკალურ კომპოზიციას „ბობრძანდი, წელო ახალო!“

„ეს მე ვარ — 1985 წელი“ — ასე ეწოდება გადაცემას, რომელიც მოამზადა საზოგადოებრივ-პოლიტიკურმა რედაქციამ. საქართველოს მშრომელთა ამ თაობებურ ანგარიშში მუშები და კოლმეურნეები, მეცნიერების, ლიტერატურისა და ხელოვნების მოღვაწენი, ახალგაზრდობის წარმომადგენლები გვიამბობენ, თუ რით იყო აღსანიშნავი მათთვის მეთერთმეტე ხუთწლედის დამამთავრებელი წელი, რა წვლილი შეეტანეს მათ რესპუბლიკის ეკონომიკისა და კულტურის განვითარებაში.

მწერლებთან შეხვედრას ეძღვნება გადაცემა „მუსიკალური ნობათი“. აჯერად ქართველ პოეტებსა და პროზაიკოსებს მაყურებელი იხილავს მათთვის არცთუ ჩვეულ როლში — კამერებმა ალბეჭდეს ისინი, როგორც მუსიკალური ნაწარმოებების შემსრულებელნი...

საქართველოს ტელევიზიის მთავარი გადაცემა — საინფორმაციო გამოშვება „მოამბე“ გაგვიანდის, თუ რა გზა გაიარა რესპუბლიკამ 1985 წელს.

„საახალწლო მუსიკალური ლობუსი“ შეგვახვევრების მომძე მოყავშრე რესპუბლიკების, საზღვარგარეთის ქვეყნების ხელოვნების მოღვაწეებს, მხატვრულ კოლექტივებს, რომლებიც ქართველ მეგობრებს მუსიკალურ სუვენირებს მიუძღვნიან.

საქართველოს ტელევიზიის პროგრამის დამთავრების შემდეგ საღამისასწაულო გადაცემას განაგრძობს მოსკოვი. ცენტრალური ტელევიზიის გადაცემა გასტანს 1986 წლის პირველი დღის დილამდე. (საქინფორმი).

ᲛᲣᲡᲘᲙᲐ ᲐᲚᲘᲚᲔᲑᲡ ᲞᲐᲠᲢᲘᲐᲡ, ᲡᲐᲛᲨᲝᲑᲚᲝᲡ

შეაჯამეს პატრიოტულ თემაზე საგუნდო სიმღერების შექმნისათვის გამართული კონ